

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **Ing. J.V.**, zast. JUDr. Jiřím Kratochvílem, advokátem, se sídlem Petrská 1136/12, Praha 1, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11.1.2010 vydaným pod č.j. ZKI-Q.141/851/2009/Ho, č.j. ZKI-Q.142/856/2009/Ho, ZKI-Q.143/857/2009/Ho

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 11.1.2010, vydané pod č.j. ZKI-Q.141/851/2009/Ho a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov ze dne 26.10.2009, sp.zn.: V-5113/2009-201, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 11.1.2010, vydané pod č.j. ZKI-Q.142/856/2009/Ho, a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov ze dne 26.10.2009, sp.zn. V-5114/2009-201, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- III. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 11.1.2010, vydané pod č.j. ZKI-Q.143/857/2009/Ho, a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov ze dne 26.10.2009, sp.zn. V-5115/2009-201, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Jiřího Kratochvíla, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 9.3.2010, se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedených rozhodnutí žalovaného, jimiž bylo zamítnuto odvolání žalobce

proti rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 26.10.2009, sp. zn. V-5113/2009-201, V-5114/2009-201 a V-5115/2009-201.

Žalobce uplatnil v žalobě tyto skutkové a právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí:

Žalovaný se v napadených rozhodnutích připojil k argumentaci KÚ obsažené. V rozhodnutí KÚ s tím, že zejména zdůraznil skutečnost, že podle jeho mínění brání postupu podle § 101 správního řádu ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, tedy speciálního předpisu, podle nějž *„právní účinky vkladu vznikají na základě pravomocného rozhodnutí o jeho povolení ke dni, k němuž návrh na vklad byl doručen katastrálnímu úřadu“*. Žalovaný zastává názor, že u *„pravomocně ukončených zamítnutých vkladových řízení nelze institut nového řízení a nového rozhodnutí aplikovat, a to právě s ohledem na právní účinky vkladu práva do katastru nemovitostí, které vznikají ke dni podání návrhu katastrálnímu úřadu“*. Žalovaný dále uváděl, že žalobce měl k nápravě věci využít možnosti podání žaloby podle části páté občanského soudního řádu. Žalobce má v první řadě za to, že napadená rozhodnutí a jejich odůvodnění uvedená žalovaným nejsou v souladu s platným právem, katastrální úřad nebyl podle správního řádu oprávněn zastavit řízení podle § 101 správního řádu, neboť předmětné žádosti žalobce zahájení takových nových řízení plně odůvodňovaly, jak bylo v žádostech žalobce i v jeho odvolání proti rozhodnutím KÚ přesvědčivě vyloženo. Napadená rozhodnutí žalovaného by měla být zrušena již jen pro svou nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Argument žalovaného, že zahájení nového řízení v předmětné věci brání ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb. je sám o sobě dosti nesrozumitelný. Žalobce v žádném případě nezpochybňuje, že by výsledkem nového řízení v předmětné věci mělo být rozhodnutí KÚ o vkladu vlastnického práva žalobce k předmětným nemovitostem a to ke dni podání jeho návrhu na vklad. Žalobci není známo, proč by právě tato skutečnost měla být překážkou v zahájení nového řízení a žalovaný sám to ani nijak nezodpovídá, nerozvádí. Žalovaný dokonce ani neargumentuje tak, jak argumentoval KÚ, že je třeba šetřit práv věřitelů prodávající J.K. I kdyby tak žalovaný argumentoval, žalobce uvádí, že vlastnická práva mají přednost před závazkovými právy, což znamená, že právo žalobce má přednost před případnými právy věřitelů prodávající J.K. Úvahy žalovaného o tom, že žalobce měl podat žalobu podle části páté občanského soudního řádu, jsou zcela nadbytečné, neboť i žalovanému musí být zřejmé, že s ohledem na neprominutelné lhůty spojené s podáním takové žaloby, nemohl žalobce takovou žalobu nikdy podat, když se o podstatných skutečnostech vedoucích k podání žádosti o zahájení nového řízení dozvěděl, až dlouho po té, co již bylo původní rozhodnutí KÚ o zmítnutí návrhu na vklad pravomocné. Žalobce tvrdí, že v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu byly v předmětné věci splněny veškeré podmínky k tomu, aby byla zahájena nová řízení vedoucí k tomu, že KÚ vyhověl návrhům žal obce na vklad vlastnického práva ke spoluvlastnickým podílům uvedeným v jeho předmětných žádostech doručených katastrálnímu úřadu, a to s právními účinky vkladu ke dni 8.12.2005. Takováto nová řízení by odstranila dosavadní tvrdost zákona, která brání tomu, aby se žalobce ujal svých ústavně garantovaných vlastnických práv, která zcela legálně nabyt.

V závěru žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že nadále zastává názor, že institut nového rozhodnutí dle ustanovení § 101 správního řádu nelze v případě pravomocně

ukončeného vkladového řízení využít, a to vzhledem k ustanovení speciálního předpisu, t.j. § 2 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb., v platném znění. Dle citovaného ustanovení vznikají právní účinky vkladu na základě pravomocného rozhodnutí o jeho povolení ke dni, kdy byl návrh na vklad doručen katastrálnímu úřadu. Jak již bylo uvedeno, klíčovou skutečností pro zamítavá rozhodnutí katastrálního úřadu bylo písemné sdělení pověřeného soudního exekutora, ze dne 21.3.2006. Dle tohoto sdělení bylo usnesení Okresního soudu v Kladně č.j. 8 Nc 5578/2004-6 ze dne 11.11.2004 povinné doručeno dne 30.8.2005, tedy před podáním návrhu na vklad. Katastrální úřad, vycházející z této skutečnosti, předmětné návrhy na vklad zamítl, neboť účastnice řízení (povinná) nebyla ke dni podání návrhu oprávněna nakládat s předmětem právního úkonu. Žalovaný nepovažuje, na rozdíl od žalobce, svůj odkaz na výše uvedené ustanovení speciálního předpisu za nesrozumitelné. Vznikají-li právní účinky vkladu ke dni doručení jeho návrhu katastrálnímu úřadu, nelze ve spojitosti s ustanovením § 101 správního řádu požadovat, aby katastrální úřad vydal nové rozhodnutí o povolení návrhu na vklad (byť by původní rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých skutečností), a to s právními účinky ke dni původního podání, tedy ke dni 8.12.2005. K tomuto žalovaný dodává, že pokud by žalobce chtěl dosáhnout povolení vkladu s účinky ke dni podání původního návrhu na vklad, musel by podat žalobu podle části páté OSŘ, popřípadě se domoci zrušení zamítavého rozhodnutí v přezkumném řízení. Vzhledem k tomu, že sám žalobce, s ohledem na uplynutí lhůt, tuto variantu nepřipouští, nezbývá žalovanému, než trvat na svém právním názoru. Žalovaný má za to, že výše uvedené skutečnosti nezakládají povinnost katastrálního úřadu vydat v novém řízení nové rozhodnutí o povolení vkladu, a to s právními účinky ke dni 8.2.2005. K výše uvedenému žalovaný dodává, že účastníkům řízení nic nebrání v podání nového návrhu na vklad. Tento nový návrh by doložili původními listinami z roku 2005. Je však nutno připomenout, že právní účinky tohoto nového návrhu se budou vztahovat ke dni jeho podání a k témuž dni bude KU znovu posuzovat jeho náležitosti dle ustanovení § 5 zákona č. 165/1992 Sb., v platném znění.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, kterými je vázán, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 10. září 2009 ke katastrálnímu úřadu tři žádosti o zahájení nového řízení podle ustanovení § 101 zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu (dále jen „s.ř.“), které odůvodňoval tak, že Katastrální úřad pro Středočeský kraj - katastrální pracoviště Benešov rozhodl dne 27.3.2006 rozhodnutím vedeným pod sp.zn. V-5708/2005-20113, V-5709/2005-201/, V-5710/2005-201/3, o návrhu na vklad vlastnického práva na základě kupní smlouvy uzavřené dne 7.12.2005 mezi účastníky: Ing. J.V. (tj. žalobcem) jako kupujícím a A.K., H.V., H.B. a J.B. (nyní K.) jako prodávajícími, že návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí se zamítá. Toto zamítnutí katastrální úřad odůvodnil skutečností, že prodávající J.K. byla omezena v dispozicích s veškerými nemovitostmi, tedy i v dispozicích se spoluvlastnickým podílem k předmětným nemovitostem. J.K. byla podle mínění katastrálního úřadu omezena v dispozicích se svými nemovitostmi na základě usnesení o nařízení exekuce vydaného Okresním soudem v Kladně pod sp.zn. 8 Nc 5578/2004-6 dne 11.11.2004, ve kterém i byla poučena o tom, že nesmí nemovitosti dotčené exekucí převádět na někoho jiného.

V žádosti žalobce uvedl, že nedlouho před podáním žádostí o zahájení nového řízení

zjistil, že katastrální úřad při svém výše uvedeném rozhodnutí vycházel z nepravdivých informací. Skutečností totiž je a potvrdil to i Okresní soud v Kladně, že usnesení o nařízení exekuce sp.zn. 8 Nc 5578/2004-6 ze dne 11.11.2004 nabylo právní moci až 6.9.2006 a jeho účinky vůči J.K. tedy nastaly až k uvedenému datu. J.K. jako prodávající tedy nic nebránilo, aby 7.12.2005 uzavřela kupní smlouvu na spoluvlastnický podíl k předmětné nemovitosti a následně společně podala ke katastrálnímu úřadu i návrh na vklad vlastnického práva. Katastrální úřad tedy nebyl oprávněn zamítnut podaný návrh na vklad s odůvodněním, že prodávající J.K. je omezena v dispozicích s veškerými nemovitosti. J.K. v předmětné době takto omezena nebyla. Z výše uvedených důvodů žalobce podal dle § 101 písm. b) a 102 s.ř. zmíněné žádosti o zahájení nového řízení a vydání nového rozhodnutí ve věci vkladu vlastnického práva na základě kupní smlouvy uzavřené mezi ním jako kupujícím a J.K. jako prodávající. Žalobce měl za to, že se do dne podání zmíněných žádostí nic nezměnilo na tom, že prodávající J.K. byla v předmětné době oprávněna převádět své spoluvlastnické podíly na nemovitostech na jiného a že tedy má být vyhověno příslušnému návrhu na vklad vlastnického ve prospěch žalobce. Žalobce měl i za to, že v novém řízení může katastrální úřad v souladu s ustanovením § 102 odst. 6 správního řádu využít podkladů původního rozhodnutí a na základě těchto podkladů může rozhodnout.

Dne 27.10.2009 byla právnímu zástupci žalobce doručena rozhodnutí katastrálního úřadu, kterými bylo rozhodnuto, že se příslušná řízení zastavují.

Žalobce v odvolání proti rozhodnutím katastrálního úřadu uvedl, že nedlouho před podáním svých zmíněných žádostí zjistil, že katastrální úřad při svém pravomocném zamítnutí návrhů na vklad vycházel z nepravdivých informací. Pokud již katastrální úřad o předmětných návrzích na vklad rozhodl nesprávně, byl nyní povinen v novém řízení vydat nové rozhodnutí, které bude vycházet ze zjištěných skutečností a návrhu ze dne 8.12.2005 na vklad vyhoví. Žalobce doplnil svá tvrzení i o příslušné důkazy o tom, že KÚ vycházel při svém původním rozhodování z nepravdivých informací, jak je výše uvedeno. Každý katastrální úřad je ve věcech návrhu na vklad oprávněn každý případ posuzovat jen z hledisek uvedených v ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) - g) zákona č. 265/1992 Sb. Jestliže jsou podmínky vkladu splněny, katastrální úřad rozhodne, že se vklad povoluje. V případě předmětných návrhů na vklad byly ke dni podání těchto návrhů uvedené podmínky splněny. Vydáním nového rozhodnutí, kterým by byl povolen vklad vlastnického práva na základě předmětných návrhů na vklad, by totiž katastrální úřad jednak napravil pochybení, ke kterému došlo při původním rozhodování, jakkoliv lze argumentovat, že nezaviněné katastrálním úřadem, a jednak by se žalobci poskytla ochrana jeho vlastnických práv, která jsou ústavně garantována. Zcela ve shodě s důvodovou zprávou ke správnímu řádu lze konstatovat, že naprosto adekvátním aplikováním institutu nového řízení v předmětné věci a legálním průlomem do zásady non bis in idem dojde k odstranění nepřiměřené tvrdosti zákona, která nesprávně dopadla na žalobce, Ani katastrálním úřadem zmiňovaný argument šetření práv nabytých v dobré víře neobstojí, neboť vlastnická práva mají mít vždy přednostní ochranu před závazkovými právy. Tzn. právo žalobce má přednost před právy případných věřitelů prodávající J.K. Navíc hodnota nemovitostí, resp. spoluvlastnických podílů, prodávající J.K., je natolik malá, že je skutečně evidentní, že nové rozhodnutí

katastrálního úřadu nemohlo mít zásadní negativní dopad do sféry práv jiných osob tedy ani zmíněných věřitelů. Žalobce dále podotkl, že v předmětné věci nemohl užít institut obnovy řízení upravený správním řádem a to z toho důvodu, že pro obnovu řízení nebyly splněny zákonem stanovené podmínky (tříletá lhůta). Nicméně žalobce však měl správním řádem otevřený prostor k tomu užít výše zmíněný institut nového řízení, který se uplatní právě tam, kde již obnova řízení není možná. Žádosti žalobce tedy byly odůvodněné a byly zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu.

Soud ve věci uvážil takto:

V § 101 je vyjmenováno několik situací, za kterých je možné vydat nové rozhodnutí, přičemž ze slova „nebo“, které je uvedeno před poslední možností uvedenou pod písm. e), je zřejmé, že jde o možnosti (situace) stojící vedle sebe. V každém případě půjde o nové posouzení věci již pravomocně rozhodnuté, za stejných nebo změněných výchozích podmínek. Ust. § 101 o novém rozhodnutí ve věci v určitých případech prolamuje překážku věci pravomocně rozhodnuté podle § 48 odst. 2 s.ř., podle kterého lze přiznat totéž právo a uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou, jakož i pravidlo o tzv. materiální právní moci rozhodnutí podle § 73 odst. 2 s.ř., podle kterého je pravomocné rozhodnutí závazné pro účastníky řízení, v němž bylo vydáno a pro všechny správní orgány.

Jednou z takových možností, kdy je správní orgán oprávněn vydat nové rozhodnutí zakotvuje § 101 písm. b) s.ř.

Podle ust. § 101 písm. b) s.ř. provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta.

Argumentace obou správních orgánů, že návrhu na vklad podaného dne 8.12.2005 bylo již pravomocně rozhodnuto, a proto nelze vydat nové rozhodnutí o tomtéž návrhu, je nepochopením institutu nového rozhodnutí.

Návrh na vklad je možné považovat za žádost, a to žádost o zapsání změny vlastnických práv na základě kupní smlouvy. Podle § 102 odst. 3 nové řízení podle § 101 lze zahájit na žádost i v případě, že původní řízení bylo zahájeno z moci úřední, a naopak. Žádost může podat kterýkoli z účastníků původního řízení, nebo jeho právní nástupce za předpokladu, že je původním rozhodnutím přímo dotčen. V původním řízení podal žalobce a v tomto správním řízení podal také žalobce žádost o vydání nového rozhodnutí. K novému řízení podle § 101 je příslušný správní orgán, který byl příslušný k původnímu řízení v prvním stupni (§ 102 odst. 1 s.ř.). Podle § 102 odst. 2 se účastenství v novém řízení posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době nového řízení.

„Dalším důvodem pro možné vydání nového rozhodnutí ve věci je skutečnost, že novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta. V tomto případě vlastně nejde o vydání nového rozhodnutí ve věci, neboť pravomocné rozhodnutí o zamítnutí žádosti netvoří překážku pravomocně rozhodnuté věci. V judikatuře se uvádí, že "v řízení zahajovaném na návrh mohou materiální právní moci nabýt pouze pozitivní správní rozhodnutí, zatímco negativní správní rozhodnutí nabývají pouze formální právní moci. Negativní rozhodnutí tak nebrání správnímu orgánu v provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí v téže věci". (Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě čj. 22 Ca 58/2000 - 31

z 20. 12.2000, Soj. sv. ročník 200,, s. 371, SJS 849/2001.) ... pokud byla určitá žádost v původním řízení pravomocně zamítnuta, je možné, aby nové řízení, ve kterém bude takové žádosti vyhověno, bylo zahájeno nejen na základě nové žádosti.... Vyhovění žádosti, která byla dříve pravomocně zamítnuta, novým rozhodnutím bude připadat do úvahy zejména, dojde-li následně ke změně podmínek, za nichž byla žádost v původním řízení posuzována, a to jak podmínek souvisejících přímo s osobou žadatele, tak i dalších podmínek. Může se tak stát ale i v tom případě, kdy správní orgán dojde třeba i sám k závěru, že žádost byla v původním řízení zamítnuta neoprávněně a sám tímto způsobem svou chybu napraví, aniž by musel žadatel podávat novou žádost. (citováno z Správní řád – Komentář II.vydání, J. Vedral)

Nejvyšší správní soud v rozhodnutí 6 As 12/2008 – 73, ze dne 30. října 2008 (k nalezení na www.nssoud.cz), posuzoval možnost vydat nové rozhodnutí v případě rozhodnutí o opravě chyby v údajích katastru podle ust. § 8 odst. 1 popř. odst. 2 katastrálního zákona a dospěl v projednávané věci k závěru, že „*Správní řád tak zakládá překážku řízení pouze v případě, že právo již bylo přiznáno nebo povinnost uložena (v totožné věci); pokud byla žádost (návrh) účastníka řízení zamítnuta, nejedná se o rozhodnutí, kterým by právo "bylo přiznáno". Správní řád dokonce v ust. § 101 písm. b) výslovně předvídá vedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí, pokud bude vyhověno žádosti, která byla dříve zamítnuta. ... Zamítnutí žádosti (návrhu) nebrání projednání nové žádosti téhož žadatele.*“ V právní větě k tomuto rozhodnutí pak Nejvyšší správní soud uvedl : „*Negativní rozhodnutí o opravě údajů v katastrálním operátu dle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), nepředstavuje překážku rei iudicatae ve smyslu § 48 odst. 2 správního řádu. Ustanovení § 101 písm. b) správního řádu naopak předvídá nové řízení a nové rozhodnutí v těch případech, kdy se vyhová návrhu, který byl pravomocně zamítnut.*“

Na provedení nového řízení není právní nárok, pokud zvláštní zákon neupravuje tuto věc odchylně, což není případ nyní projednávané věci. Zákon připouští při posouzení, zda-li nové řízení bude zahájeno správní uvážením, v němž je správní orgán limitován zejména základními zásadami činnosti správních orgánů. Výsledek úvahy, zda-li nové řízení provést musí zejména těmito základními zásadám a jedna ze základních zásad uvedená v § 2 odst. 3 je výslovně zdůrazněna v ustanovení § 102 odst. 7 s.ř., podle kterého při vydávání nového rozhodnutí musí správní orgán šetřit práva nabytá v dobré víře. Tato povinnost je zdůrazněna právě proto, že nové rozhodnutí prolamuje dřívější pravomocné rozhodnutí ve věci.

V projednávané věci se prvostupňový správní orgán správně, byť pouze okrajově, zabýval i splněním podmínky § 102 odst.7 s.ř., když poukázal na to, že k nemovitosti, která měla být předmětem vkladu vlastnických práv, jsou vedena exekuční řízení, čímž by mohlo dojít k omezení práv věřitelů.

Podle ust. § 102 odst. 5 s.ř.: „V novém řízení podle § 101 lze s účinky od zahájení nového řízení nebo v průběhu nového řízení pozastavit vykonatelnost nebo jiné právní účinky původního rozhodnutí. Má-li se tak stát na žádost účastníka, užije se obdobně ustanovení § 95 odst. 4 a 5.“ Pokud jde o právní účinky nového rozhodnutí ust. § 102 odst. 5 správního řádu nabízí správnímu orgánu několik možností dle povahy nového rozhodnutí a procesní situace.

O žalobních námitkách soud uvážil takto:

Podstatou žalobních námitek bylo tvrzení o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí katastrálního úřadu, jakož i žalovaného, spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí. Žalobce tvrdil, že argument žalovaného, že zahájení nového řízení v předmětné věci brání ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb. je sám o sobě dosti nesrozumitelný, když žalobce nezpochybňuje, že by výsledkem nového řízení v předmětné věci mělo být rozhodnutí katastrálního úřadu o vkladu vlastnického práva žalobce k předmětným nemovitostem a to ke dni podání jeho návrhu na vklad. Žalobce uvedl, že mu není známo, proč by právě tato skutečnost měla být překážkou v zahájení nového řízení a žalovaný sám to ani nijak nezdůvodňuje, nerozvádí a žalovaný dokonce ani neargumentuje tak, jak argumentoval KÚ, že je třeba šetřit práv věřitelů prodávající J.K.; i kdyby tak žalovaný argumentoval, žalobce uvádí, že vlastnická práva mají přednost před závazkovými právy, což znamená, že právo žalobce má přednost před případnými právy věřitelů prodávající J.K.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je založeno na dvou důvodech, a tady musí soud přisvědčit žalobci, že dvou ne zcela srozumitelných důvodech, proč nebylo možno návrhu žalobce o vydání nového rozhodnutí dle § 101 písm. b) správního řádu s datem zahájení ke dni původního návrhu na vklad (8. 12. 2005) vyhovět. Jako první důvod uvedl katastrální úřad znění ustanovení § 2 odst. 3 katastrálního zákona, podle kterého se právní účinky vkladu mohou vztahovat pouze ke dni podání návrhu na vklad a pouze k tomuto dni zkoumá katastrální úřad podmínky vkladu, a „Katastrální úřad nebude zkoumat, zda účastníci smlouvy byli oprávněni nakládat s podílem na nemovitostech ke dni uzavření smlouvy, ale právě a jen ke dni podání nového návrhu na vklad. Katastrální úřad nemůže ani (druhý důvod - pozn. soudu) souhlasit s tvrzením, že nové rozhodnutí s právními účinky vkladu k 8. 12. 2005 nemůže mít zásadní negativní dopad do sféry jiných osob.“ Katastrální úřad však neuvedl, proč nové rozhodnutí s právními účinky vkladu ke dni 8. 12. 2005 nemůže být vydáno, když v původním rozhodnutí byl návrh dne 8.12.2005 skutečně podán, což žalovaný nezpochybňuje. Druhý důvod katastrální úřad zargumentoval tak, že dle § 102 odst. 7 správního řádu v novém řízení správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře. Katastrální úřad se prověřením skutkových okolností vztahujícím se k této podmínce zabýval a zřejmě na základě vlastního šetření uvedl, že „V současné době je na listu vlastnictví č. 282 katastrálního území evidováno sedm nařízení exekuce proti povinné J.B. a čtyři exekuční příkazy k prodeji jejího podílu. Ze všech uvedených důvodů je katastrální úřad přesvědčen, že žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení s právními účinky vkladu k 8. 12. 2005.“ Z uvedeného vyplývá, že správní orgán nevyloučil možnost ani v případě rozhodnutí o vkladu vydání nového rozhodnutí dle § 101 správního řádu, jinak by nezjišťoval splnění podmínky dle § 102 odst. 7 s.ř. pro vydání nového rozhodnutí, a tento druhý důvod podle spojení „ani“ stojí vedle prvního, který ovšem možnost vydání nového rozhodnutí s právními účinky zpětně (k 8.12.2005) zřejmě vyloučil zněním ust. § 2 odst. 3 katastrálního zákona. Tyto dva důvody se ovšem vzájemně popírají, neboť s jinými právními účinky vkladu než zpětně ke dni návrhu v původním řízení by vydání nového rozhodnutí nemělo smyslu, bylo by možno podat nový standardní návrh na vklad s právními účinky ke dni nového podání vkladu.

Odůvodnění rozhodnutí prvního stupně je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a vnitřní rozpornost.

V rozhodnutí žalovaného se k důvodům rozhodnutí uvedl, že skutečnost, že v původním vkladovém řízení návrhu nebylo vyhověno kvůli nesprávné informaci pověřeného soudního exekutora a tyto skutečnosti „*nezakládají povinnost KÚ vydat v novém řízení nové rozhodnutí, a to s právními účinky ke dne 8.12.2005 tak, jak požaduje odvolatel. Tomuto postupu brání již výše citované ustanovení speciálního předpisu (§ 2 odst. 3 zákona o zápisech), které má před obecným ustanovením § 101 správního řádu přednost. V obdobných případech má tedy odvolatelem citovaná zásada non bis in idem své opodstatnění a v souvislosti s požadovanou nápravou zamítavého rozhodnutí KÚ nelze hovořit o jejím legálním průlomu. ZKI zastává názor, že u pravomocně ukončených zamítnutých vkladových řízení nelze institut nového řízení a nového rozhodnutí aplikovat, a to právě s ohledem na právní účinky vkladu práva do katastru nemovitostí, které vznikají ke dni podání návrhu katastrálnímu úřadu. ...*

S ohledem na shora zjištěné skutečnosti, zejména z důvodu splnění podmínek pro zastavení řízení dle ustanovení § 102 odst. (4) a ustanovení § 66 odst. (1) písm. h) správního řádu, rozhodl ZKI v odvolacím řízení tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.“

Rozhodnutí žalovaného pak nevneslo do tohoto problému více světla, rozpor v odůvodnění nebyl odstraněn, ale naopak žalovaný prohlásil, že institut nového rozhodnutí dle § 101 správního řádu, je jako takový u vkladového řízení zcela vyloučen ustanovením § 2 odst. 3 katastrálního zákona s odůvodněním, že právní účinky vkladu vznikají ke dni podání návrhu na vklad, z čehož ale není zřejmé, proč datum 8.12.2005, tj. datum podání návrhu na vklad u původního řízení, vůči kterému se žalobce domáhal vydání nového rozhodnutí dle § 102 správního řádu, nevyhovuje, a proč nebylo lze zkoumat podmínky vkladu, v případě podaného návrhu na vydání nového rozhodnutí o vkladu, k tomuto datu. O důvodu, který úřad uvedl, jako další důvod, zamítnutí žalosti o vydání nového rozhodnutí, tj. § 102 odst. 7 s.ř. pomlčel, přesto odvoláním napadené rozhodnutí úřadu, jako věcně správné a zákonné potvrdil.

Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí úřadu, jakož rozhodnutí žalovaného je dílem nesrozumitelné a nedostatečně zdůvodněné a dílem vnitřně rozporné, proto soudu nezbylo než žalobou napadená rozhodnutí obou správních orgánů zrušit pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem soud podané žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku 2000 Kč a z nákladů souvisejících se zastoupením advokátem za dva úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci, a sepsí žaloby) a dva režijní paušály po 300 Kč, celkem tedy 4800 Kč (podle vyhlášky č. 177/1996 Sb.). K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty, již je žalobcův advokát plátcem, ve výši 1.008 Kč. Celkem tedy soud žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. března 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu